

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123200607
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4123200607.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci navrhovateľa: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, D., zast. JUDr. Jarmilou Funtovou, advokátkou, so sídlom Piaristická 2, Nitra, proti účastníkom konania: 1. E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, 2. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom G. A., F. C. pod B2, v podiele 16/1492, 3. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom H. C., F. C. pod B3, v podiele 16/192, 4. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom I. C. pod B4 v podiele 48/192, 5. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom J. J. pod B5 v podiele 8/192, 6. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom A. J. pod B6 v podiele 8/192, 7. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom K. J. pod B7 v podiele 8/192, 8. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom L. J. pod B8 v podiele 8/192, 9. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom A. C. pod B9 v podiele 16/192, 10. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom L. C. pod B10 v podiele 16/192, 11. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom I. C. pod B11 v podiele 16/192, 12. neznámy právny nástupca pozemno-knižného vlastníka menom M. C. pod B12 v podiele 16/192, účastníci 2. až 12. zastúpení: Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, 13. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zast. Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Pribinova 9, Nové Zámky, IČO: 36 813 401, 14. Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o návrhu na vydanie rozhodnutia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o námietkach účastníka konania, o odvolaní Slovenského pozemkového fondu ako zástupcu neznámych vlastníkov proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 11. júla 2023 č. k. 12Vyd/1/2023-65 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol námietky neznámych dedičov neznámych vlastníkov: A. G., F. C., C. H., F. C., C. I., J. J., J. A., J. K., J. L., C. A., C. L., C. I., C. M., zast. Slovenský pozemkový fond (ďalej len SPF) IČO: 17335345, so sídlom Búdková 36, Bratislava. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 359h CMP. Uviedol, že dňa 23. 01. 2023 mu bol doručený návrh na vydanie rozhodnutia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v katastrálnom území F., obec F., N. O. ako parc. registra „C“ parc. č. 159 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 660 m² a parc. registra „C“ parc. č. 160 – záhrada o výmere 1383 m² zapísané na liste vlastníctva č. XX pod B 2 – 12 v podiele 11/12 k celku. Okresný súd Nitra dňa 06. 03. 2023 vydal vyzývacie uznesenie č. k. 12Vyd/1/2023-30, v ktorom vyzval oprávnené osoby na uplatnenie námietok proti vydaniu uznesenia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a to do 31. 10. 2023. V stanovenej lehote podali neznámi dedičia nezistených vlastníkov námietky, v ktorých namietali, že navrhovateľ nezdedil nehnuteľnosti v celosti, ale len v podiele 1/12 a nepodložil pravdivosť svojich

tvrdení o zámene a reálnej delbe z roku 1950, nepreukázal dobromyseľnosť a oprávnenosť držby a ani titul nadobudnutia pozemkov. Súd dospel k záveru, že účastník konania – neznámi dedičia neznámych vlastníkov v námietkach neopísali žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali, že majú k nehnuteľnostiam vecné právo, ale uviedli len, že sú zapísaní na liste vlastníctva, neuviedli na základe akých právnych titulov, z listu vlastníctva č. XX vyplýva, že ako titul nadobudnutia je uvedené Pkn. vl. č. 19-103/88, vôbec však v námietkach neuviedli a neosvedčili, že by mali k nehnuteľnostiam vecné právo, konštatácia zápisu na liste vlastníctva je v tomto smere nepostačujúca a neosvedčuje vecné právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom vydržania. Uviedol, že v námietkach sponchybňovali vydržanie vlastníckeho práva navrhovateľom, avšak toto nemá byť obsahom námietok, ale mali poukázať, že osvedčujú, že majú k nehnuteľnosti vecné právo, ktoré môže byť vydržaním dotknuté, k týmto zákonom požadovaným skutočnostiam sa však vôbec nevyjadřili, žiadne takéto skutočnosti, ani netvrdili, ani neosvedčili.

2. Proti tomuto uzneseniu podali účastníci konania - neznámi dedičia neznámych vlastníkov, zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so všetkými uvádzanými skutočnosťami zo strany SPF ako zástupcu neznámych vlastníkov. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia celej veci. Mali za to, že ich vecné právo neznámych vlastníkov k dotknutým nehnuteľnostiam je dostatočne preukázané zápisom na liste vlastníctva, pretože platí zásada hodnovernosti (materiálnej publicity) údajov obsiahnutých v katastri nehnuteľností. Podľa tejto zásady sú údaje v katastri nehnuteľností hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Zápis na liste vlastníctva bol prenesený z pkn. vl. č. 19-103/88, ktorú nepovažovali za potrebné vyžiadať, nakoľko táto deklaruje stav zapísaný v katastri nehnuteľností. Poukázali na čl. 6 CMP a uviedli, že ak mal súd za to, že neopísali žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali, že majú k dotknutým nehnuteľnostiam vecné právo, mohol tak súd sám urobiť. Odôvodnenie súdu, že konštatácia zápisu na liste vlastníctva je v tomto smere nepostačujúca a neosvedčuje vecné právo k dotknutým nehnuteľnostiam uviedli, že bremeno dokazovania, že vecné právo je na strane navrhovateľa je jeho zásadnou povinnosťou. Z uvedených dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Účastníci konania neznámi dedičia neznámych vlastníkov, zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, doručili súdu prvej inštancie na základe výzvy súdu doplnenie odvolania, v ktorom správne označili všetkých účastníkov konania.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odvolateľov uviedol, že dňom nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním je deň 01. 01. 1992 so započítaním doby držby pred týmto dňom a započítaním doby držby jeho právnej predchodkyne H. B.. Nesúhlasí s názorom SPF, ktorým namietal nesprávne právne posúdenie veci. Napadnuté uznesenie považoval za správne. Stotožnil sa s výrokom i odôvodnením napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci a správne námietky SPF odmietol, pretože vecné právo neznámych vlastníkov k dotknutým nehnuteľnostiam nebolo dostatočne preukázané zápisom na liste vlastníctva. Navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo dňom 01. 01. 1992 zo zákona vydržaním a uznesenie o potvrdení vydržania je len deklaratórny právny akt, ktorým potvrdzuje vznik vlastníckeho práva, a to späť ku dňu 01. 01. 1992. Navrhovateľ mal za to, že už jeho právni predchodcovia naplnili podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Neznámi vlastníci najmenej od roku 1950 nerealizovali svoje vlastnícke právo – predmetné pozemky nemali v držbe, neužívali, nepožívali plody, ani s nimi nenakladali, takže žiadne ich vecné právo nie je vydržaním vlastníckeho práva navrhovateľa vôbec dotknuté. Na predmetnom pozemku parc. „C“ č. 159 si jeho rodičia H. a A. B. postavili rodinný dom, voči čomu nemali pozemkovoknižní spoluvlastníci žiadne námietky. Od svojho narodenia v tomto dome býval a príslušné pozemky užíval spolu s rodičmi až do ich smrti. K návrhu priložil LV č. XX, do ktorého zapísali jeho vlastnícke právo k domu (pod B1, 2 A. B. v celosti), ako aj čestné vyhlásenia 3 obyvateľiek obce F. podpísaných na Obecnom úrade F. dňa 09. 01. 2023 s ich úradne overeným podpisom, v ktorých G. G., B. G. a P. H. potvrdili držbu pozemkov H. B. a po jej smrti A. B.. Pozemky s domom boli po celú dobu ich držby oplotené, nikto ich okrem jeho rodiny neužíval po dobu dlhšiu ako 73 rokov (najmenej od narodenia navrhovateľa v roku 1950), ako aj po dobu predtým, pretože dom bol už v čase jeho narodenia postavený, až doposiaľ. Ostatní pozemkovoknižní spoluvlastníci tento užívací stav od počiatku držby rešpektovali, doposiaľ sa od neho ani od jeho právnych predchodcov nedomáhali vydania pozemkov, ani iných nárokov. Za dôkaz považoval, že predmetné pozemky si právni nástupcovia po prípadných zomretých neznámych vlastníkoch zapísaných v pozemkovej knihe, či v evidencii nehnuteľností, nedali

ani prejednať v dedičských konaniach. Navrhovateľ má za to, že jeho starý otec M. C., resp. jeho matka H. B. nadobudli celé pozemky po dohode s ostatnými pozemkovoknižnými vlastníkmi o reálnej delbe im patriacich pozemkov, vedených vo vl. XX, ktoré zdedil po matke. Pri tejto reálnej delbe sa jednalo o ústne dohody uzatvorené do roku 1950. Predmetné pozemky a dom postavený na pozemku p. č. 159 dedil po svojej matke H. B., zomretej XX. XX. XXXX, čo preukázal rozhodnutím Štátneho notárstva v Nitre vydané dňa 07. 12. 1967 pod sp. zn. D 337/67 po H. B., právoplatným dňom 22. 03. 1968. Podľa tohto dedičského rozhodnutia ako výlučný dedič zdedil všetky matke patriace nehnuteľnosti v kat. úz. F. vedené vo vl. č. 19 ako pozemky p.č. 159, 160, 161, v EN ako parc. č. 159, 160 a pozemky vedené vo vl. č. XXX ako p. č. 811, 842, 1194, 1195, 1343, 1344. Pri tomto dedení sa domnieval, že dedením nadobudol pozemky p.č. 159, 160, 161 v celosti a dom. Považoval dedičské rozhodnutie po matke H. B. č.j. D 337/67, ako i dohody o reálnej delbe pozemkov uzatvorené do r. 1950 za domnelé tituly nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným pozemkom. Mal za to, že SPF v konaní nepreukázal, že bolo dotknuté vecné právo neznámych vlastníkov, a naopak, že on v tomto konaní uniesol dôkazné bremeno, že vecné právo je na jeho strane, a to v súlade s tvrdením SPF. Napadnuté rozhodnutie navrhol potvrdiť.

5. Účastníci konania - neznámi dedičia neznámych vlastníkov, zastúpení SPF, vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľa uviedli, že v plnom rozsahu zotrávajú na doterajších vyjadreniach uvedených v odvolaní spolu s doplnením odvolania a žiadali odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkmi konania (§ 7 ods. 1 CMP) v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti odvolania (§ 363 CSP), viazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), neviazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 63 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie účastníkov konania je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec súdu prvej inštancie v súlade s § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že konanie začalo návrhom navrhovateľa, doručeného súdu prvej inštancie dňa 23. 01. 2023. Navrhovateľ v ňom žiadal potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., obec F., N. O. ako parc. registra „C“ parc. č. 159 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 660 m² a parc. registra „C“ parc. č. 160 – záhrada o výmere 1383 m² zapísané na liste vlastníctva č. XX pod B 2 – 12 v podiele 11/12 k celku. Súd prvej inštancie dňa 06. 03. 2023 vydal vyzývacie uznesenie č. k. 12Vyd/1/2023-30, v ktorom vyzval oprávnené osoby na uplatnenie námietok proti vydaniu uznesenia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a to do 31. 10. 2023. V stanovenej lehote podali neznámi dedičia nezistených vlastníkov, zast. SPF námietky, v ktorých namietali, že navrhovateľ nezdedil nehnuteľnosti v celosti, ale len v podiele 1/12 a nepodložil pravdivosť svojich tvrdení o zámene a reálnej delbe z roku 1950, nepreukázal dobromyseľnosť a oprávnenosť držby a ani titul nadobudnutia pozemkov. O námietkach rozhodol súd prvej inštancie napadnutým uznesením.

9. Podľa čl. 4 veta prvá CMP súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 359c ods. 1 CMP návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

12. Podľa § 359c ods. 2 CMP účastníkom konania je

- a) navrhovateľ,
- b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka,
- c) správca lesného pozemku a
- d) Slovenský pozemkový fond.

13. Podľa § 359h ods. 1 CMP námietky môže podať

- a) účastník konania podľa § 359c ods. 2 písm. b) a jeho právny nástupca
- b) ten, koho vecné právo k nehnuteľnosti môže byť tvrdeným vydržaním inak dotknuté a jeho právny nástupca
- c) účastník konania podľa § 359c ods. 2 písm. c) alebo písm. d), alebo
- d) iná osoba.

14. Podľa § 359h ods. 2 CMP námietky sa podávajú na súde, ktorý vo veci koná v prvej inštancii. Námietky podané osobou uvedenou v odseku 1 písm. a) sa považujú za podané včas, ak sú doručené súdu, ktorý vo veci koná v prvej inštancii, najneskôr do vydania uznesenia o potvrdení vydržania.

15. Podľa § 359h ods. 3 CMP v námietkach okrem všeobecných náležitostí podania musí osoba

- a) uvedená v odseku 1 písm. a) a b) opísať skutočnosti, ktoré osvedčujú, že má k nehnuteľnosti vecné právo, ktoré môže byť vydržaním dotknuté; ak ide o právneho nástupcu osoby uvedenej v odseku 1 písm. a) a b), v námietkach opíše aj skutočnosti, ktoré osvedčujú, že je jej právnym nástupcom
- b) uvedená v odseku 1 písm. c) osvedčiť, že vydržaním môžu byť dotknuté práva k nehnuteľnosti, ktorú táto osoba podľa osobitných predpisov spravuje, alebo práva osôb, ktoré podľa osobitných predpisov zastupuje, a
- c) uvedená v odseku 1 písm. d) osvedčiť skutočnosti, ktoré vyvracajú, že navrhovateľ splnil predpoklady nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním.

16. Podľa § 359h ods. 4 CMP súd bez nariadenia pojednávania uznesením odmietne námietky, ktoré boli podané oneskorene, alebo ktoré neobsahujú náležitosti podľa odseku 3.

17. Základným účelom, resp. úlohou konania o vydržanie v zmysle § 359a a nasl. CMP v znení účinnom od 1. mája 2021 je zabezpečiť efektívne a relatívne rýchle potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo potvrdenie vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu príslušným orgánom verejnej moci (súdom). Presun právomoci deklaratorným rozhodnutím potvrdzovať nadobudnutie vecného práva z notárov na príslušný súd je odôvodnený potrebou zabezpečiť nezávislé a efektívne vydanie súdneho rozhodnutia deklarujúce vzniknutý stav o vecných právach, ktoré má byť vydané v zákonom upravenom procese, aby sa tak zabezpečila najmä ochrana ústavného práva vlastníť majetok garantovaná Ústavou Slovenskej republiky (dôvodová správa k zák. č. 68/2021 Z. z.).

18. Konanie o potvrdení vydržania pozostáva z dvoch fáz. Prvá fáza je konanie o vydaní vyzývacieho uznesenia a druhá po vydaní vyzývacieho uznesenia. V rámci prvej fázy konania súd návrh zamietne ak zistí, že nie sú splnené podmienky pre vydanie vyzývacieho uznesenia, teda skúma či navrhovateľ osvedčil splnenie predpokladov vydržania. Vychádza pritom z opísania skutkových okolností navrhovateľom v návrhu a ním označených, predložených dôkazov.

19. Odvolací súd v danej veci uvádza, že po vydaní vyzývacieho uznesenia prechádza bremeno tvrdenia na navrhovateľa a ostatných účastníkov konania, ktorí majú možnosť podať námietky (druhá fáza). Súd prvej inštancie v rámci vyzývacieho uznesenia určí presný deň, dokedy je možné námietky uplatniť na príslušnom súde. To znamená, že lehota neplynie každému z účastníkov konania rozdielne, podľa doručenia predmetného uznesenia, ale končí im rovnako. Čo sa týka možnosti podania námietok, môže tak urobiť prakticky ktokoľvek, napriek tomu, že zákon taxatívne vymenováva osoby, ktoré námietky môžu podať (§ 359h ods. 1 CMP). Dôvodom je tá skutočnosť, že v zákone je uvedená iná osoba (§ 359h ods. 1 písm. d) CMP), ktorú určuje len všeobecne, bez bližšej špecifikácie a to aj bez vzťahu k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania. Stačí, ak tvrdí, že existujú skutočnosti, ktoré vylučujú vydržanie vlastníckeho práva.

20. Zákon presne špecifikuje, čo musia námietky okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 CSP) obsahovať. Osobitné náležitosti námietok sú špecifikované v § 359h ods. 3 CMP a sú osobitne určené pre tú ktorú konkrétnu skupinu osôb. Pri prvej skupine, do ktorej patria účastníci konania zapísaní na liste vlastníctva v čase podania návrhu, je osobitnou náležitosťou opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré osvedčujú, že osoba má k nehnuteľnosti vecné právo, ktoré môže byť vydržaním dotknuté. V danej veci je potrebné zdôrazniť, že osvedčenie skutočností by malo znamenať situáciu, kedy vlastnícke právo by bolo s vysokou pravdepodobnosťou preukázané. Dôvodom je práve tá skutočnosť, že v rámci CMP sa uplatňuje vyšetrovací princíp, v ktorom súd zisťuje skutočný stav veci a konanie je už v jeho druhej fáze, kedy konanie končí meritórnym rozhodnutím. Súd je tiež povinný vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Vzhľadom na uvedené, preto nemôže samotné osvedčovanie stačiť. A to nielen, čo sa týka skutočností uvádzaných navrhovateľom, ale aj skutočností osôb, ktoré podali námietky. Pri druhej skupine osôb, ktorou sú SPF a LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, nie je potrebné opísanie rozhodujúcich skutočností, ale len osvedčenie, že vydržaním môžu byť dotknuté práva k nehnuteľnosti, ktorú táto osoba spravuje podľa osobitného predpisu. Napokon, v tretej skupine osôb, ktorá je označená ako iná osoba, je podstatnou osobitnou náležitosťou vyvrátenie predpokladov nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním alebo práva zodpovedajúce vecnému bremenu. V tejto skupine sa teda priamo vyvracajú skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ktoré môžu viesť k jeho neúspechu v konaní.

21. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedenú situáciu, ako aj na vyššie vyjadrený názor, konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď odmietol námietky účastníkov konania ako neznámych dedičov neznámych vlastníkov zastúpených SPF. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že účastníci konania neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali ich vlastnícke práva k nehnuteľnostiam. Účastníci konania sú zapísaní na liste vlastníctva č. XX, a teda ich vlastnícke právo je preukázané, pokiaľ sa nepreukáže opak. Účelom konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je preukázanie nadobudnutia vlastníckeho práva nadobúdateľom. Námietky podané účastníkmi konania preto nepochybne obsahovali zákonom predpísané náležitosti, keď spochybňovali nadobudnutie vlastníckeho práva nadobúdateľa. Sám súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že účastníci konania spochybnili vydržanie vlastníckeho práva nadobúdateľom. Odvolací súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/183/2020 zo dňa 23. februára 2022, v ktorom okrem iného uvádza, že „Dobrá viera (ako predpoklad oprávnenej držby) je presvedčením nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Iba samotná detencia k vydržaniu nestačí. Okolnosti, ktoré svedčia záveru o existencii dobrej viery sú okolnosti týkajúce sa aj právneho dôvodu nadobudnutia (právneho titulu), teda okolnosti svedčiace o poctivosti tohto nadobúdateľa. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, je nutné posudzovať nielen zo subjektívnych predstáv držiteľa, ale i z objektívnych hľadísk viažucich sa k právnemu dôvodu (právnemu titulu), z ktorého sa odvodzuje vznik práva. Dobrá viera znamená presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Pri skúmaní existencie dobrej viery treba preto zohľadniť konkrétne právne, ale aj skutkové okolnosti prípadu spojené s prevodom nehnuteľnosti - viažuce sa k nadobúdaciemu titulu. Treba pritom vziať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu prejednávanej veci po každom vyžadovať, nemal po vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí.“

22. Ak súd prvej inštancie odmietol námietky účastníkov konania, s poukazom na vyššie uvedené, svojím postupom porušil ich právo na spravodlivý proces. Porušením práva na spravodlivý proces pritom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznanej jej v civilnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane sporu realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných jej Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie jej práv a oprávnených záujmov, k čomu v prejednávanej veci došlo, keď súd prvej inštancie odmietol námietky účastníkov konania a znemožnil im tak prístup k súdnej ochrane, resp. k ochrane ich práv a právom chránených záujmov. Súd prvej inštancie tak v zmysle vyššie uvedeného svojím konaním účastníkom konania odoprel právo na súdnu ochranu (Ústava SR čl. 46 ods. 1, Listina základných práv a slobôd čl. 36 ods. 1, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1). (II. ÚS 14/2001, II. ÚS 132/02). Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

23. V ďalšom konaní je súd prvej inštancie názorom odvolacieho súdu viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne preskúma námietky podané účastníkmi konania.

V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že na získanie vlastníckeho práva vydržaním je nevyhnutnou podmienkou preukázanie dobromyseľnosti a oprávnenosti držby. Bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie sa opätovne dôkladne zaoberať predpokladmi nadobudnutia vlastníckeho práva navrhovateľa vydržaním, a to predovšetkým s poukazom na vyššie uvádzanú potrebu osvedčiť právny vzťah a domnelý nadobúdací právny titul, ktorého osvedčenie by malo byť podľa názoru odvolacieho súdu s vysokou pravdepodobnosťou preukázané. Uvedený záver treba hodnotiť aj v spojení s fázou konania po vydaní vyzývacieho uznesenia, kedy dochádza už k meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, kedy je potrebné zisťovať skutočný stav veci. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).